స్కెచ్:

పెళ్ళిచూపుల ఫలితం

సర్వధారి నామ సంవత్సర జ్యేష్ఠ శుద్ధ పాడ్యమి గురువారం మంచిది కనుక పెండ్లిచూపులకు రామం వాళ్ళ వాన్న ప్రాసిన ఉత్తరాన్ని పురస్కరించుకొని హైదరాబాదునుండి విజయవాడకు ప్రయాణంచేసి. తిరిగి పోమవారం వచ్చేలోపల జరిగిన అనుభవాల జాబితాలో చివరి అనుభవం రామం చెవికి జరిగిన మర్యాదోదంతం కాబట్టి ఇది కర్ణోదంతమైంది.

రామానికున్న పన్నెండు రోజుల మామూలు సెలవు దినాలలో జూన్ వరకే తొన్నిదికిపైగా అయిపోయాయి మిగిలిన మూడు రోజులు జాగ్రత్తగా వాడుకొనకపోతే సంవత్సరం శేషం శ్లేష్మానికి దగుకు ఖురానికి సెలవులు కావాల్సివస్తే వుండవు ఆ విషయం యింటికి వ్రాద్దామని తలంచియూ, పెండ్లి చూపులకోసం కాబట్టి వ్రాయలేదు. పైగా శుక్రవారం ఏదో విధంగా సెలవుపెట్టి తప్పక రావాల్సింది అని రామం నాన్నగారు వ్రాసారు కాబట్టి తని, ఆదివారాలు కలిసి వచ్చేట్టుగా శుక్రవారం సెలవుపెట్టి రామం బయలు దేరాడు భాగ్య నగరంనుండి విజయవాడకు.

గుంటూరునుండి రామం యొక్క నాన్న అమ్మలు, ముఖ్య బంధువులు మరి దరు అప్పటికి అనుకున్న ప్రకారం విజయవాడలో పలానావారి యింటికి, పలానా స్టూడియో దగ్గర చేరారు. రామం అక్కడకుచేరి, పెండ్లి చూపుల తోసరం ముస్తాబై వధువు గ్రామం గుంటుపల్లి తన వాళ్ళతోసహా చేరాడు. పెండ్లి చూపుల నంతరం, వధువుచూపుల తూపుల తరువాయి. మర్యాదాల తదుపరి, కట్నాల తర్జనభర్జనలు అయినమీదట, రామం మిగిలిన శని, ఆదివారాలు గుంటూరులో గడపవలానికి వాళ్ళమ్మవాన్నలతో వెళ్లాడు.

వధువుకు పెండ్లి చూపుల ప్రయాణం ఖాలుకూ అప్పటికి అయన ఖర్చు యాలై రూపాయలు, ఒక సెలవుదినం, వధువును చూడటానికి యింత ఖర్చు అయితే, రేపు జీవితాంతం వుండవల్సిన సంబంధంగదా. యింకెంత ఖర్చు అవ్తో దోనవనే భయం కూడా అతనికి కలిగింది.

వధువు వలపు చూపుతీయని తలంపు అతో రామం శనివారంనుండి ఆదివారం సాయంత్రంవరకు గలజీవితాన్ని పోరతి కర్యూరలా తూరించివేసాడు.

ఆదివారం రాత్రి బస్సుకు బయలు దేరాడు. శుభ్రాన్ని మే సీటు రిజర్వు చేయించుకొనటానికి పోతే మక్షకన్నా బద్దకస్తుడై బస్సుడిపో ఆఫీసులో వుండి ఫలాలేదు సీట్లు దొరకు జాయి రిజర్వేషన్ అవసరంలేదన్నాడట. తీరా రామం బస్సుదగ్గరకువెళ్తే ఖాళీ లేదన్నాడు కండక్టరు. రామం హోజాకుడై సీట్లునియినా ప్రయాణం చేస్తాను, మరునాడు ఉదయం ఆఫీసు కెళ్ళాలని చెప్పినా కండక్టరు వినక పోతే తిరిగి యింటిముఖం పట్టాడు. రిజాలకు ఖర్చు మరో మూడు రూపాయలు అదనం అయిందట.

మరుసటిరోజు ఉదయం హైదరాబాదు వెళ్ళేది ఓలస్సు వుంది. ప్రొద్దునే వాళ్ళమ్మ ఆ బస్సుకువెళ్తే హైదరాబాదు సాయంత్రంకల్లా చేరవచ్చు, విశ్రాంతి తీసుకొని మరో మంగళవారం ఆఫీసుకు వెళ్ళవచ్చునని చెప్పిందట. చెప్పినా వినక మిత్రసందర్శనార్థం విజయవాడ ఉదయంచేరి, సాయంత్రం బస్సులో ప్రయాణ మవ్వాలని నిశ్చయించుకున్నాడు.

మిత్రునితో కొన్ని గంటలు గడిపి, మిత్రుడు సినిమాకు రమ్మని పిల్చినా, బహుకాలం తరువాత కలిశాం కాబట్టి విశ్రాంతిగా మాట్లాడుకొని రాత్రి రైలుకు వెళ్ళవచ్చునన్నాడు. మనస్సులో వుద్దేశ్యం మాత్రం వేరు సినిమాల వగైరాలుతూరు ఖర్చుపెట్టాలి వస్తే తన బడ్జెట్టు పెరిగిపోయింపేమోనని భయం.

ఎక్స్‌ప్రెస్ బస్సు విజయవాడకు వీడ్కోలిచ్చి బయలు దేరింది. చీకటి.... డిక్టెట్ నవలలో మాదిరి కాళ్ళాత్రి బయట వర్షం భోరున కురుస్తుంది. జగ్గయ్య రాత్రి లెవబడ్డ అర్జున కొన్ని సీనులలోపల బస్సు ఆపాల్సి వున్నప్పటికీబస్సును గంట పైగా ఆపాల్సి డ్రైవరు కాఫీ హోటళ్లో కూర్చుని బాతాఖాని కొడ్తున్నాడు, ప్రయాణీకులు తొందరచేస్తే, కండక్టరు సంస్కృత పాఠాయణం మొదలుపెట్టి డ్రైవరు బస్సుగురించి చెప్పడు.

మార్గాన్నిబట్టి కూడా అదే విధంగా గంట లేటు చేస్తే సహించని కొంతమంది ప్రయాణీకులు శాపనార్థాలకు దిగితే, ఘర్షణ అనంతరం మరల బస్సు కదిలించాడట డ్రైవరు. పైగా "పరిణామ కాలానికి హైదరాబాదు చేరుకుంటి మీ కెందుకు"తొందర అని దబాయించాడట.

ఇదేం అంతగాపట్టలేదు రామానికి. మగత నిద్రలో. పెండ్లి చూపుల మధుర స్మృతులలో కూని పాట్లు పడ్తూ వున్నాడు.

ఇంకా యిరవైమైళ్ళుపోతే హైదరాబాదు వస్తుందని ప్రయాణీకులు అంటూవుంటే "ఇదేం రాజోలు"అని వాడు రామం అప్పటికి బదుంపాయ అనుంది. ప్రకృతి మహక చీరమువదలి

(శివ పేజీ తరువాయి)

వాళ్ళంకె అధిక దుఃఖం పొందే వారు. యింకెవరుంటారు? కాని దుఃఖాన్ని ప్రదర్శించటంలో వాకు నమ్మకం లేదు, అంది గౌరి.

కాస్సేపు కూర్చుని సురేంద్ర వెళ్ళిపోయాడు.

యం. యె. పాసయ్యాక వొక ఆడపిల్లల కాలేజీలో గౌరికి లెక్చరర్ వుద్యోగం దొరికింది. ఆమెతన తల్లిని రీమతుని అవూరు వెళ్ళిపోయింది.

అప్పుడప్పుడు ఆమె దగ్గర్నించి సంతోషంగా వుత్తరాలు వస్తూవుండేవి. వాటివల్ల ఆ తల్లీ కూతుర్లు క్షేమసమాచారాలు తమకు అందేవి. కానీ పోనుపోను వాటి సంఖ్య తగ్గిపోయి, యెప్పుడో అర్నెల్లకు వొకసారి వొక వుత్తరం వస్తేది. వీటికు జవాబు యిచ్చేవాడు. సురేంద్ర తల్లి మట్టుకు నిండాభరిత స్వరంతో "గౌరి అయితే మనతో పూర్తి సంబంధం తెంచుకుంది." అనేది. "దూరంగా వెళ్ళిపోతే అంతే జరుగుతుంది. అయినా మనకి వాళ్ళకీ వున్న సంబంధ మేమిటనలూ?" అనే వాడు తండ్రి.

"అనలు బంధువులలో మట్టుకేం సంబంధాలు పెట్టుకుందనీ? అందరూ చెప్పుకునే వారే ప్రతి వొక్కరితో పోట్లాటేనాయెను. తనముందు ఆమెకి అందరూ పనికి రాని వాళ్లా కన్పిస్తారా మనిషికి మరీ అంత గర్వం పనికి రాదు" తల్లి స్వరంలో కోపమూ అసహ్యాతధ్వనించేవి.

ఇంతలో యింకేదో విషయం వచ్చేది అతర్వాత వారు గౌరిని మర్చిపోయేవారు.

సురేంద్ర గౌరి వుండే వెల్లిసయింటి ముందు నుంచి యెప్పుడు వెళ్ళినా, ఆ ప్రయత్నంగా అతని దృష్టి ఆమె కూర్చుని చదువుకుంటూ వుండే కిటికీ వేపు మళ్ళేది. ఇప్పుడు ఆకిటికీకి చెర చేసి వుంటుంది. ఎవరో మహమ్మదీయులు వుంటున్నారు ఆ యింట్లో యివ్వడు.

* * *

దాదాపు రెండేళ్ళు గడచిపోయినయ్. అనుకోకుండా ఒక రోజు గౌరి ఉత్తరం అందింది సురేంద్రకు కుటుంబానికి. దానిలో ఆమె తన తల్లి మృతి చెందినట్లు తెల్పింది. ఆ రోజంతా ఆమె అన్ని దుఃఖాలకి గల కారణం ఆమె యిప్పుడు వుండవలసి వచ్చిన వాతావరణం. పరిస్థితులూ అంటుంది.

"ఒకవేళ అట్లా ఆలోచించుతే ప్రతి మానవుడూ బంధితుడే. నిర్వివాదయుడే. అయినా అతను పరిస్థితులను సుందరమయం చేసుకోవడానికే సంఘర్షణ పడుతూవున్నాడు. ఆ సంఘర్షణే వాస్తవికమయిన జీవితం ఎవడయితే ఆశను కోల్పోతాడో వాడు త్వరలోనే జీవించిన వారి జాబితాలోనుండి తొలగిపోతాడు, జీవితమేమీ ఒక వస్తువుగాదు. మన జీవితాన్ని ఏ ఆశయానికో సృష్టించుకుంటామో ఆ ఆశే జీవితానికి పునాది వస్తువవుతుంది." అన్నాడు సురేంద్ర.

"నువ్వు చెప్పిన సంగతి చాలా అందంగా వుంది" అంది గౌరి

"నీవు ఇతరుల లోపాలు పెడితే, ఒక జీవంచేసే అలవాటు మానుకోలేవు. బహుశా నీ వాతావరణంపట్ల, నీ జీవితంపట్ల నీకంత నిరుత్సాహం వుండదు. నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించు. ప్రపంచంలో యే లోపాలు యే చెడూ వుండదనుకుంటానువ్వా? వాటిని నీనుండి దూరంచేసుకోవటానికి ప్రయత్నించు. అప్పుడన్నీ సరిగా వుంటాయి." అన్నాడు సురేంద్ర.

"అయితే నీవు నన్ను చెడ్డదానిని అంటున్నావ్, అంతేనా? గౌరి స్వరం కిరుత్వం దాల్చింది. "నేనెవర్నో యేవంటావు? నేనయితే ఆ ప్రొఫెసర్ నన్ను మీద, ముక్కుమీద చెవిగీరి, దేనిమీదా కవిత్వం వ్రాయలేదే! అయినా యిటువంటి వ్యర్థమయిన పనులకి నా దగ్గర సమయమెక్కడుందని! మరి అతనెందు కటువంటి పనిచేశాడు? పైగా దేవుడు రుని తన సొద అంతా నాకు వినిపించడానికి వచ్చాడు?" ఆవేశంతో ఆమె ముఖం అరిక్తమయింది. శ్వాసక్రియగతి యెక్కువయింది. కాస్సేపు ఆగి మళ్ళీ- "నాకు అటువంటి సంగతులంటే చాలా అసహ్యం. అంతేకాదు. అనవసరంగా వొకర్ని యిబ్బందిలో పెట్టే మనుష్యులంటే గూడా నాకు పరమ అసహ్యం. అందుకే నేను కాలేజీలో ఉద్యోగానికి రాజీనామా యిచ్చాను అటువంటి పనులయిన మనుష్యుల మధ్య నేనసలు పనిచెయ్యనేలేను." అంది గౌరి.

"రాజీనామా....అయితే నీవు ఉద్యోగానికి రాజీనామా యిచ్చేశావా!" గాభరాగా అడిగాడు సురేంద్ర.

"ఒక ప్రొఫెసర్‌గారి కవిత్వం వినకుండా వుండేందుకు"

"కవిత్వం", "పెంట్రుకలూ"నాకేమీ అర్థంకావటంలేదు."అన్నాడు సురేంద్ర ఆయోమయంగా,

గౌరి కాఫీ చప్పరిస్తూ చిరునవ్వు నవ్వింది. "ఒక హిందీ లెక్చరర్ పెంట్రుకల్ని చూచి విచ్చిపాడయిపోయాడు," ఆమె ఈ సంగతి 'కారు మరమ్మత్తుకు పెట్టింది." అని యెంత మామూలుగా చెప్తారో అంత అతి మామూలుగా చెప్పింది. "అతను నా పెంట్రుకలమీద కవిత్వం వ్రాయటం మొదలుపెట్టాడు. ఒక రోజు అతనికి మనిపించిందేమోగాని, తనవోట్ బుక్‌తో నవో నా ఫ్లాట్‌లో ప్రత్యక్షమయినాడు. కాస్సేపు యీ రబురూ రబురూ మాట్లాడి తనవోట్ బుక్ తెరచి కవిత్వం వినిపించటం మొదలుపెట్టాడు. నేను ఓపిగ్గా ఓ ఆరు పద్యాలదాకా విన్నాను. ఆసలు వాటిని కవిత్వం అనేకంటే. హేరాయిల్ కంపెనీవాడు చేసే ప్రకటనలు అంటే బాగుంటుందేమో. అతను తన కవిత్వం ముగించి, నోట్ బుక్ మూసి నావైపు చూడగానే నేను అతన్ని లేసుకుని నేరుగా ఒక హెయిర్ డ్రెసర్ దుకాణానికి వెళ్ళాను. అక్కడ ఆ ప్రొఫెసర్‌ని యెదురుగా కూర్చోబెట్టి, కటింగ్‌చేసుకున్నాను. ఆ తర్వాత ఆ పెంట్రుకల్ని ఆ ప్రొఫెసర్‌గారికి యివ్వమని మంగలి వాడితో చెప్పి తిరిగి వచ్చాను."

ఈ సంగతి చెప్తూన్న గౌరి వైపు సురేంద్ర అటాగే చూస్తూ వుండిపోయాడు. ఆ రోజు సాయంత్రం వాళ్ళిద్దరూ చాలాసేపు ఆ హోటల్లోనే గడిపారు. గౌరి తల్లి మరణం ఆమెని మరింత దుఃఖాక్రాంతగా చేసినట్లు సురేంద్ర గ్రహించాడు. కాని గౌరి ఆడిగింది గౌరి.

"యింటినుంచి ప్రొద్దున్న బయల్దేరాను."

"పాయం వాకిలియినా కనీసం ఇలు చేరుకుంటే వరా లేదు అంతేనా. నవ్వుతూ అంటూ అతనివెదురుగా ఉన్న కుర్చీలో కూర్చుండిగౌరి కొన్నిటపాలు అట్లాగే వాకాసంగా కూర్చున్నారు. చాన్సేపు ఆగి గౌ. "ఏ చేయడం?" అని అడిగింది. "పార్టుఅకాడెమీ" అన్నాడు సురేంద్ర "మీ ఓ సురేంద్ర "మన జీవితాన్ని ఏ ఆశయానికో సృష్టించుకుంటామో ఆ ఆశే జీవితానికి పునాది వస్తువవుతుంది." అన్నాడు సురేంద్ర.

"నువ్వు చెప్పిన సంగతి చాలా అందంగా వుంది" అంది గౌరి

ఆమె అట్టాలోపం చెప్పు కోవటం చూసి సరే టీ చెయ్యమన్నాడు సురేంద్ర ఆమెలేచి పలికివెళ్ళింది రెండునిమిషాలు చాలా వస్తువులు యిటూఅటూ కదిలిన అలికిడి వినిపించింది కాస్సేపటికి గౌరి తిరిగి గదిలోకి వచ్చింది చేతిలో టీలెట్ దశ్యా వుంది ఆమెకట్టుచేస్కొని వెదుకుతున్నాయ్ "అగ్గిపెట్టెయ్యి" పెట్టాదో మర్చిపోయాను నజ్జావకళల్లో పూర్తిగా పాడయి పోతూవుంది ఏ దయి నా డాక్టరు దగ్గరకి సలహా కోసం వెళ్లాలి. "అంటూ తిరిగి అగ్గిపెట్టెకోసం వెదకసాగింది ఆమెఅట్లా గాభరా పడటం చూసి సురేంద్ర "యీగదిలో అగ్గిపెట్టెయెందుకుంటుంది? అగుసేసు బయటికి వెళ్ళి తీసు కొస్తాను "అన్నాడు "వద్దువద్దు కూర్చో నాకు జ్ఞాపకం వచ్చిందిఅంటూ లేచి లోపలికి వెళ్ళి పోయింది,

సురేంద్ర బల్లమీదికి కాళ్ళు పారజాపి, కళ్ళు మూసుకుని తీరిగ్గావిశ్రాంతి తీసుకో సాగాడు. లోపల్నించి సౌప్ పెలిగించినప్పుడూ తర్వాతగౌరిగొంతూ వినిపించాయి. ఆమె వర్కింగుంటి వాళ్లెవరితోటో మాట్లాడు తున్నట్లు వుంది. సురేంద్ర శ్రద్ధగా వినసాగాడు ఆ మె కొద్దిగా కాజా పాలు యి వ్వ మని అడుగుతూవుంది ఆమె వొకప్పుడు కోపం అట్లా అవసరపడటం అ తని కి యిష్టంలేదు లేచి లోపలికి వెళ్లాడు గౌరి ప్రక్కింటావిడతో మాట్లాడి తిరిగి చూసే సరికి యెదురుగా సురేంద్ర కన్పించాడు ఆమె చిరునవ్వు నవ్వుతూ "నువయితే నిద్ర పోతూ వున్నావుగా యింతసేపు," అంది,

"నాకిప్పుడు టీయేమీ అక్కర్లేదు యింకొకసారి వచ్చినప్పుడుతాగుతాను "అన్నాడు సురేంద్ర)

"అయితే నీవు నామాటలన్నీ విన్నావన్నమాట ఆమెనంతోపించినట్లు కన్పించింది, "నేను యింట్లో యెప్పుడూ పాలపొడి డబ్బా వుంచుతాను కానినీవు అపాలపొడితో చేసినటి కాగితాలూ లేదో అనుకున్నాను కాని యిప్పుడు కాగితాల్నే వస్తుంది. మిసెస్ సుబ్రమణ్యాన్ని అడిగితే ఆమె దగ్గర లేవట అంది. సురేంద్ర మాట్లాడలేదు, ఆమె వంటింట్లోకి వెళ్ళి పోయింది సురేంద్రకి ఆమె ఫోట్ అంతా తిరిగి చూడాలని పించింది అలా తిరుగుతూ అతను ఆమె పడక గదిలోకి ప్రవేశించాడు.

ఉత్తరంవేపు గోడ నానుకుని ఆమె మంచం వుంది కాని మీద వొకఆకుపచ్చ దుప్పటి పరిచివుంది గోడలు లేత నీలం రంగులోవున్నాయి వాటికి తెరలు వేయబడ్డాయి. మంచం తల ప్రక్కగా వొక గుండ్రని బల్ల వుంది దానిమీద వొక చెబుల్ లాంప్ స్టైమ్‌పీస్, యిలెక్ట్రిక్ టేక్ వీక్లీ తాజా వంటిక పాకెట్ సైజ్‌లో వున్న వొక యింగ్లీషు నవల నిద్రమాత్రల సీసా పెట్టబడివున్నాయి. అక్కడే దగ్గర్లో సేలమీద వొక లెదర్ సూట్ కేస్ పెట్టబడివుంది. దాని మీద మాసిన బట్టల గుట్ట పడివుంది. పడమర గావున్నగోడ మీద కార్టన్ (ముల్లజెముడు) పువ్వు వొక బ్యాలెండర్ ప్రేలాడు తుంది. మిగిలినగోడలుఖాళీగా వున్నాయి. సామాను తక్కువగావుంటటంచేత గది పెద్దదిగాఅన్పిస్తువుంది కాని మంచం ముందు కూర్చున్నగది సంగతి కూడా యించు మించు అట్లాగే వుంది. కాలు సర్దిలు. వొరు ఒక్క తప్ప యిక యేమీ మామూ లేదు గౌరికి వొంటరిగా అయింట్లో వుండటంభయంగావుండదూ అనుకోసాగాడు సురేంద్ర అంతలో గౌరి రెండు కప్పుల్తీసికొని ప్రవేశించింది. సురేంద్ర అక్కడ నిలబడటం చూసి ఆశ్చర్యపోతూ. నీవు యిక్కడ నిలబడియేంచేస్తున్నావ్?"అని ప్రశ్నించింది. నీవు పంటరిగా యింట్లో యెట్లావుంటావా అనిలోచిస్తున్నాను అన్నాడు సురేంద్ర

"అంతకంటు చేయి గలేది మిట్టంగ వుందనిగ?"

"నీనావుకోట్లగుల్లో యెవరికయినా తోడువుంచు కోరాదూ?"

"పోరి నువ్వు వుండరాదూ"

"నేనా?"

"అవును నువ్వే నేనిటికి నిరిటాలో నిస్తున్నావ్?"

"ఎమి లేదు అలే టీ చల్లారిపోతుంది

"అంటూ సురేంద్ర గౌరి చేతి లోని ఒక కప్పు తీసుకొని బయటి వెదలి నడవాపుకుర్చీలో కూర్చుంటూ"అయి నా అన్నం యెట్లా కష్టపడివుండు అంటా లేపనిమనిషి వుంటాడు" అంటూ ప్రశ్నించాడు "ఒంటరి ప్రాణం కోసం యెవరా తంటాలన్ని పెట్టుకుంటారుమధ్యాహ్నం ఆఫీసు దగ్గర కాంటీన్‌లో యేదోకాస్త అంటాను సాయంత్రం వచ్చేప్పుడు కోసం డబుల్ రొట్టె పట్టు కొస్తాను అమ్మోరోజు చేంతోటో తింటాను పడుకు యిరాను పట్టుకు ఖాళీగావుంటు లేదు." "విపరీతంగా వుంది"

ఆమె మాటలు ఆమె విషయంలో నిరుత్సాహాన్ని నిండుతున్నాయి సరే వాళ్ళ హృదయంలో ఆమెపట్ల సానుభూతి కల్గింది. "నీవు ఒంటరిగా యేయటం యేమీ బాగలేదు గౌరి ఏమి లేక పోయినా నీవేసం నీవు నీఆరోగ్యం గురించిఆయినా శ్రద్ధతీసుకోవాలి యిట్లా యెంతకాలం నడుస్తుంది. బోజనం సరిగ్గా లేకపోతే నీడ్డళ్ళు గూడ పడిపోతుంది. జీవితం పట్టు పుట్టాలంటే పరిపాలి మన పూర్వోపన్నప్పుడు నీవిలా వుం డేదానివి కాదు ఇక్కడికి వచ్చాక నీకేవమయిందనలూ," అడిగాడు సురేంద్ర దానికి గౌరి చిరునవ్వుతూ, "నేనూ అప్పుడప్పుడు వేసుకుంటూనే నిజంగానే నా కేదో అయింది ఏమిటో అదివాకు కూడా అర్థంకాదు ఏంచేద్దామన్నా యిష్టమే వుండదు అప్పుడప్పుడు అంతావపట్టు కాని ఏకాశికో హరి ద్వారానికోపోవాలని పిస్తుంది "అంది "అన్నీ వదులు కొని.... .... అనలు యేవున్నాయనీ నీవు వదులుకునివెళ్లటానికి....."అ ప్పయత్నంగా యీమాటలు అన్నసురేంద్ర తాను పొరపాటు చేసినట్టు వెంటనే గుర్తించాడు గౌరి వైపు చూశాడు ఆమె ముఖం వివర్ణమయింది ఆమెకళ్ళ కిందికి వాలి పోయినయ్

గౌరి విచార భరిత మయిన బరువు గొంతుతో,"అవును నీవన్నదీయథార్థమే నారగ్గర విడిచి పెట్టేందుకు గానీ,నువ్వు చదువేందుకు గానీ, అసలు యేవుందనీ? తల్లి తండ్రీవుండేవారు వాళ్లెప్పుడోచనిపోయారు. తోబుట్టువులంటూయెవరూ లేకపోతేలేరుఇకమిగిలిందినావొక్క ప్రాణంలట్లాగేదానినియీడ్చుకొస్తున్నాను నీదో ఒకరోజు ఆత్మహత్యచేసుకుంటాను"ఆమె కంఠంయందుఖ భారంతో కంపిచు తున్నది "నాకోసం యేడ్చేవాళ్లు మట్టుకుయెవరున్నారని?" అంటూఅంతలోకళ్లుతుడుచుకుని సరే, అవంగతలా పోనీయ్ అయినా నేనెంత తెలివితక్కువ దాన్ని నీవు నాకేదో సానుభూతి చూపించి ఓదార్చుతూవుంటే నేనేమెు అనవసరమయిన మాటలు మాట్లాడు తున్నాను ఆ.... టీత్రాగటం అయిందా? యిలా ఇయ్యకప్పులు లోపలపెట్టివస్తాను"ఆమె కప్పు తీసుకుని లోపలికి వెళ్లి పోయింది సురేంద్ర గౌరి జీవితం గురించి ఆలోచిస్తూన్నాడు అతనికి ఆమె పడక గదిలోని కాలెండర్‌లోవున్న కార్టన్ బొమ్మ జ్ఞాపకం వచ్చింది అతనికి గౌరికి ఆ కార్టన్‌కీ యెంతో సామ్యం వున్నట్లు తోచింది. ఆమె స్థానంలో ఆమె ఆకార్టన్ స్థానంలో అరి యిద్దరూరాకపోతే కి జీవులే.

ఇంచు మించు యిరవై నిముషాలు గడిచి పోయినయ్ అప్పుడుగానిసురేంద్రకి గౌరియింకాలోపల్నించిరాలేదన్న సంగతి జ్ఞాపకం రాలేదు గాభరాగాలేచి లోపలికి వెళ్లాడు గౌరి వంటిట్లో మోకాల్లమీద తలఆన్చి కూర్చొనివుంది' సురేంద్ర తలుపు దగ్గర ఆగి ఆ మె ని చూస్తూ నిల్చున్నాడు ఆతర్వాత ఆమె దృష్టినాకర్షించేందుకు కొద్దిగాతలుపు మీద చప్పుడు చేసాడు ఆమెవులిక్కిపడి సురేంద్రవైపు చూసింది ఆ మె కళ్లు యెర్రగా వున్నాయి. బుగ్గలమీద కన్నీటిబారలు స్పష్టంగాకన్పిస్తున్నాయి ఓహ్?" అంటూ గౌరి లేచి నిల్చుంది ఎందుకు గౌరి. యేడుస్తున్నావ్?" అడిగాడు సురేంద్ర "అబ్బే.....లేదే....

"నామాట లేవయినా నిన్ను బాధించి వుంటే, నేను క్షమాపణ వేడుకుంటాను. "అన్నాడు సురేంద్ర"లేదు అమ్మవాన్న జ్ఞాపకంవచ్చారు."పరే.... నీవెళ్ళికూర్చో నేనిప్పుడే వస్తాను."

సురేంద్ర వెళ్ళికూర్చున్నాడు. కాస్సే పయ్యాక గౌరి ముఖం కడుక్కునివెళ్ళి యేమీ మాట్లాడకుండా అతనికెదురుగా కూర్చుంది బయట జాగాచీకటివ్యాపించింది రోడ్డుమీద దీపాలు వెలిగినయ నూరంగా యెవరింట్లోనో రేడియోలో సినిమా పాట విన్పిస్తూంది ఆ గదిలో పూర్తిగా నిశ్శబ్దత ఆవరించింది

"పరే యికనేను వెళ్లి వస్తాను.." అన్నాడు సురేంద్రలేస్తూ"అప్పుడప్పుడు కలుస్తూ వుంటాపుగదూ?"అంటి గౌ "ఆ.... వస్తాను." అంటూ ఆ సడిలాడాడుసురేంద్ర గౌరిఅతన్ని దగ్గరకూసాగనంపింది ఇంటికి తిరిగివెళ్తూ సురేంద్ర గౌరి సంగతే ఆలోచించాడు అతను గౌరికోసం యేదయినా చేయాలనుకుంటాను కాని యేంచేయాలో మట్టుకు అతనికి తోచదు

(ముగింపు వచ్చే సంచికలో)

"అతను నన్ను ప్రేమించాడు"

సురేంద్ర తల్లి తండ్రి గౌరి గురించే చర్చించారు. తల్లి స్వరం ఆవాయావంగా పానుభూతితో నిండిపోయింది. గౌరి యింత పెద్ద ప్రపంచంలో యేకాకినియి అయిపోయిందని చాలా దుఃఖించింది. సురేంద్ర యింటి వారందరి తరువున శోకాన్ని తెల్పుతూ వైర్ యిచ్చాడు. అక్కడిలో ఆ సంగతి ముగిసింది

* * *

సురేంద్ర యం. ఏ ముగించిన తర్వాత ఢిల్లీలో ఒక కాలేజీలో ఉద్యోగం దొరికి అతను ఢిల్లీ వెళ్ళిపోయాడు ఒక సాయంత్రం యెందుకో అతనికి చాలా అలసిపోయినట్లుగా అన్పించి, వేడివేడి కాఫీ త్రాగాలని బుద్ధిపుట్టింది. ఒక హోటల్లో వెళ్ళి కూచున్నాడు. అకస్మాత్తుగా అతని దృష్టి మూలనున్న ఒక బల్లమీదపడింది. అక్కడ మందమయిన వెలుగులో ఒక స్త్రీ. ఒంటరిగా కూర్చుని కాఫీ త్రాగుతున్నది. ఆమె ముఖం చూస్తే పరిచయమయిన దానిలా వుంది. కాని ఆమెపెంట్రుకలు ఇంగ్లీషు ఫాషన్‌లో కత్తిరించబడి వున్నాయ్. తనకేమో కాబ్ పాయిర్ చేసుకున్న ఒక్క ఆడపిల్ల తెలియదు అందురని అందరూ పనికి రాని వాళ్లా కన్పిస్తారా మనిషికి మరీ అంత గర్వం పనికి రాదు" తల్లి స్వరంలో కోపమూ అసహ్యాతధ్వనించేవి.

ఇంతలో యింకేదో విషయం వచ్చేది అతర్వాత వారు గౌరిని మర్చిపోయేవారు.

సురేంద్ర గౌరి వుండే వెల్లిసయింటి ముందు నుంచి యెప్పుడు వెళ్ళినా, ఆ ప్రయత్నంగా అతని దృష్టి ఆమె కూర్చుని చదువుకుంటూ వుండే కిటికీ వేపు మళ్ళేది. ఇప్పుడు ఆకిటికీకి చెర చేసి వుంటుంది. ఎవరో మహమ్మదీయులు వుంటున్నారు ఆ యింట్లో యివ్వడు.

* * *

దాదాపు రెండేళ్ళు గడచిపోయినయ్. అనుకోకుండా ఒక రోజు గౌరి ఉత్తరం అందింది సురేంద్ర కుటుంబానికి. దానిలో ఆమె తన తల్లి మృతి చెందినట్లు తెల్పింది. ఆ రోజంతా ఆమె అన్ని దుఃఖాలకి గల కారణం ఆమె యిప్పుడు వుండవలసి వచ్చిన వాతావరణం. పరిస్థితులూ అంటుంది.

"ఒకవేళ అట్లా ఆలోచించుతే ప్రతి మానవుడూ బంధితుడే. నిర్వివాదయుడే. అయినా అతను పరిస్థితులను సుందరమయం చేసుకోవడానికే సంఘర్షణ పడుతూవున్నాడు. ఆ సంఘర్షణే వాస్తవికమయిన జీవితం ఎవడయితే ఆశను కోల్పోతాడో వాడు త్వరలోనే జీవించిన వారి జాబితాలోనుండి తొలగిపోతాడు, జీవితమేమీ ఒక వస్తువుగాదు. మన జీవితాన్ని ఏ ఆశయానికో సృష్టించుకుంటామో ఆ ఆశే జీవితానికి పునాది వస్తువవుతుంది." అన్నాడు సురేంద్ర.

"నువ్వు చెప్పిన సంగతి చాలా అందంగా వుంది" అంది గౌరి

"నీవు ఇతరుల లోపాలు పెడితే, ఒక జీవంచేసే అలవాటు మానుకోలేవు. బహుశా నీ వాతావరణంపట్ల, నీ జీవితంపట్ల నీకంత నిరుత్సాహం వుండదు. నిన్ను నీవు తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించు. ప్రపంచంలో యే లోపాలు యే చెడూ వుండదనుకుంటానువ్వా? వాటిని నీనుండి దూరంచేసుకోవటానికి ప్రయత్నించు. అప్పుడన్నీ సరిగా వుంటాయి." అన్నాడు సురేంద్ర.

"అయితే నీవు నన్ను చెడ్డదానిని అంటున్నావ్, అంతేనా? గౌరి స్వరం కిరుత్వం దాల్చింది. "నేనెవర్నో యేవంటావు? నేనయితే ఆ ప్రొఫెసర్ నన్ను మీద, ముక్కుమీద చెవిగీరి, దేనిమీదా కవిత్వం వ్రాయలేదే! అయినా యిటువంటి వ్యర్థమయిన పనులకి నా దగ్గర సమయమెక్కడుందని! మరి అతనెందు కటువంటి పనిచేశాడు? పైగా దేవుడు రుని తన సొద అంతా నాకు వినిపించడానికి వచ్చాడు?" ఆవేశంతో ఆమె ముఖం అరిక్తమయింది. శ్వాసక్రియగతి యెక్కువయింది. కాస్సేపు ఆగి మళ్ళీ- "నాకు అటువంటి సంగతులంటే చాలా అసహ్యం. అంతేకాదు. అనవసరంగా వొకర్ని యిబ్బందిలో పెట్టే మనుష్యులంటే గూడా నాకు పరమ అసహ్యం. అందుకే నేను కాలేజీలో ఉద్యోగానికి రాజీనామా యిచ్చాను అటువంటి నీచులయిన మనుష్యుల మధ్య నేనసలు పనిచెయ్యనేలేను." అంది గౌరి.

"రాజీనామా....అయితే నీవు ఉద్యోగానికి రాజీనామా యిచ్చేశావా!" గాభరాగా అడిగాడు సురేంద్ర.

"ఒక ప్రొఫెసర్‌గారి కవిత్వం వినకుండా వుండేందుకు "

"కవిత్వం", "పెంట్రుకలూ"నాకేమీ అర్థంకావటంలేదు."అన్నాడు సురేంద్ర ఆయోమయంగా,

గౌరి కాఫీ చప్పరిస్తూ చిరునవ్వు నవ్వింది. "ఒక హిందీ లెక్చరర్ పెంట్రుకల్ని చూచి విచ్చిపాడయిపోయాడు," ఆమె ఈ సంగతి 'కారు మరమ్మత్తుకు పెట్టింది." అని యెంత మామూలుగా చెప్తారో అంత అతి మామూలుగా చెప్పింది. "అతను నా పెంట్రుకలమీద కవిత్వం వ్రాయటం మొదలుపెట్టాడు. ఒక రోజు అతనికి మనిపించిందేమోగాని, తనవోట్ బుక్‌తో నవో నా ఫ్లాట్‌లో ప్రత్యక్షమయినాడు. కాస్సేపు యీ రబురూ రబురూ మాట్లాడి తనవోట్ బుక్ తెరచి కవిత్వం వినిపించటం మొదలుపెట్టాడు. నేను ఓపిగ్గా ఓ ఆరు పద్యాలదాకా విన్నాను. ఆసలు వాటిని కవిత్వం అనేకంటే. హేరాయిల్ కంపెనీవాడు చేసే ప్రకటనలు అంటే బాగుంటుందేమో. అతను తన కవిత్వం ముగించి, నోట్ బుక్ మూసి నావైపు చూడగానే నేను అతన్ని లేసుకుని నేరుగా ఒక హెయిర్ డ్రెసర్ దుకాణానికి వెళ్ళాను. అక్కడ ఆ ప్రొఫెసర్‌ని యెదురుగా కూర్చోబెట్టి, కటింగ్‌చేసుకున్నాను. ఆ తర్వాత ఆ పెంట్రుకల్ని ఆ ప్రొఫెసర్‌గారికి యివ్వమని మంగలి వాడితో చెప్పి తిరిగి వచ్చాను."

ఈ సంగతి చెప్తూన్న గౌరి వైపు సురేంద్ర అటాగే చూస్తూ వుండిపోయాడు. ఆ రోజు సాయంత్రం వాళ్ళిద్దరూ చాలాసేపు ఆ హోటల్లోనే గడిపారు. గౌరి తల్లి మరణం ఆమెని మరింత దుఃఖాక్రాంతగా చేసినట్లు సురేంద్ర గ్రహించాడు. కాని గౌరి

సేమినరీ లైబ్రరీ పూనాలోని అంతర్జాతీయ పరిశోధక సంస్థ, గోఖలే రాజకీయ, ఆర్థిక సంస్థ ఢిల్లీలోని ఇండియన్ స్టాటిస్టికల్ సంస్థ, భారతీయ ఇన్స్టిట్యూట్ పరిశోధక సంస్థ; ఫారతీయ సంస్కృతిని గురించి ఆలియాడేసే అంతర్జాతీయ సంస్థ హైద